

ТЕМА 5

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС. ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

Тема 5: Закінчення досудового розслідування та оскарження

Процесуальний рубіж, після якого кримінальне провадження або переходить до судової стадії, або припиняється назавжди.

Загальна характеристика стадії завершення досудового розслідування

Що таке закінчення досудового розслідування?

Це процесуальна стадія, яка полягає у прийнятті слідчим або прокурором підсумкового рішення щодо подальшої долі провадження після збирання достатніх доказів або встановлення підстав, що унеможливають подальше провадження.

Функції завершення досудового розслідування

- Підсумкова — узагальнення результатів доказування
- Процесуально-контрольна — оцінка достатності доказів
- Гарантійна — забезпечення прав учасників процесу
- Процесуально-перехідна — перехід до суду або припинення провадження

Ключове питання, на яке має відповісти слідчий або прокурор: чи достатньо зібраних доказів для направлення справи до суду? Оцінка здійснюється відповідно до статті 94 КПК України — принцип вільної оцінки доказів.

Нормативне регулювання: стаття 283 КПК України

Стаття 283 КПК України визначає вичерпний перелік форм закінчення досудового розслідування, що забезпечує правову визначеність та унеможливорює довільне завершення провадження.

1

Закриття кримінального провадження
Припинення без передачі до суду

2

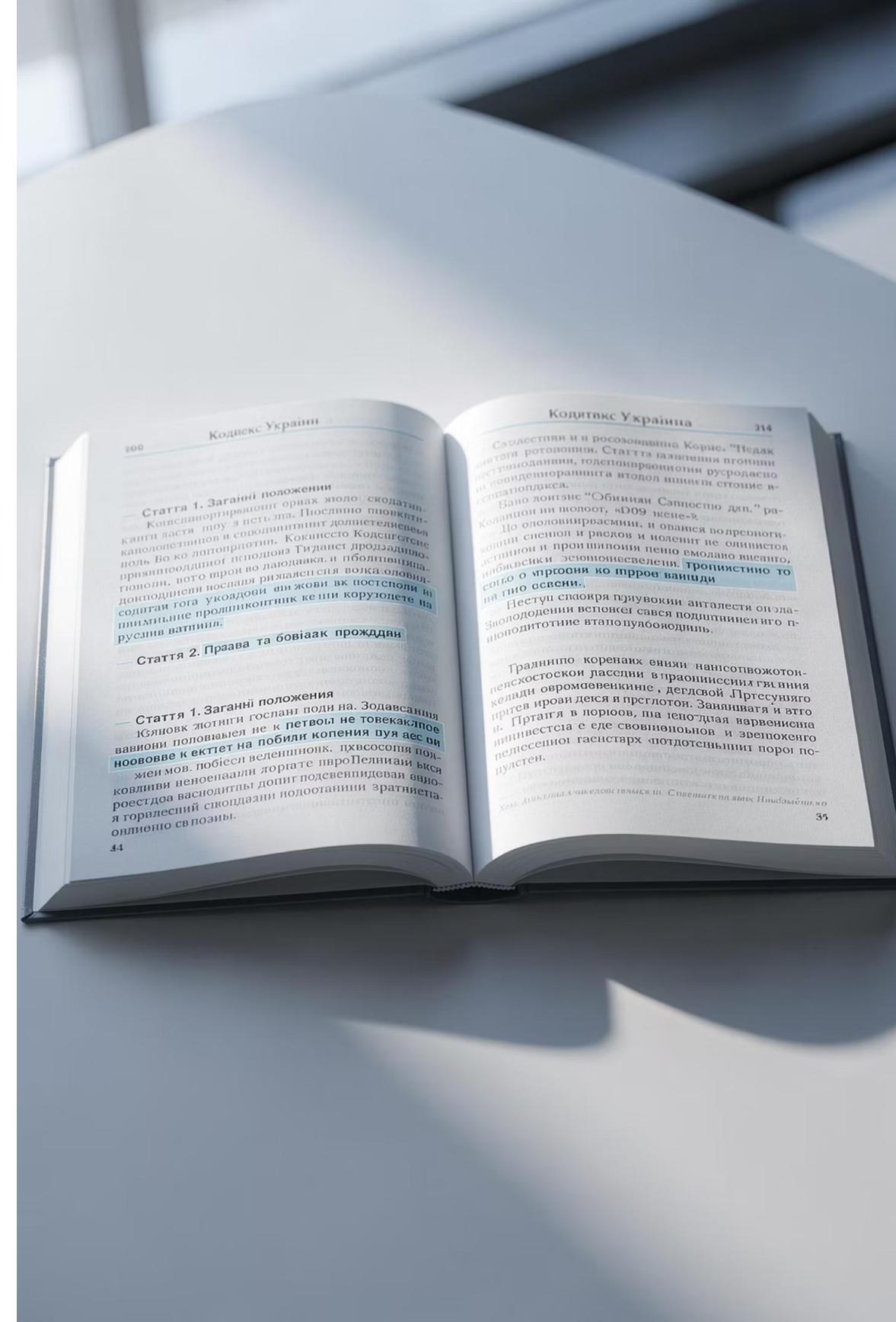
Обвинувальний акт
Звернення до суду з обвинуваченням

3

Примусові заходи медичного характеру
Клопотання щодо неосудних осіб

4

Примусові заходи виховного характеру
Клопотання щодо неповнолітніх

Класифікація форм закінчення досудового розслідування

Без передачі справи до суду

Закриття кримінального провадження

Приймається, коли встановлено обставини, що виключають провадження або роблять переслідування недоцільним.

Підстави — ст. 284 КПК України.

З передачею справи до суду

Три процесуальні форми:

- Обвинувальний акт — при достатності доказів
- Клопотання про медичні заходи — при неосудності особи
- Клопотання про виховні заходи — щодо неповнолітніх

Роль прокурора у завершенні досудового розслідування

Згідно зі статтею 36 КПК України, прокурор здійснює процесуальне керівництво досудовим розслідуванням. Саме прокурор є тією процесуальною фігурою, яка остаточно оцінює результати розслідування — адже він виступатиме державним обвинувачем у суді.

Затвердження

Затверджує обвинувальний акт

Закриття

Приймає рішення про закриття провадження

Кваліфікація

Змінює правову кваліфікацію правопорушення

Керівництво

Дає письмові вказівки слідчому

Відкриття матеріалів кримінального провадження (ст. 290 КПК)

Процедура та мета

Після прийняття рішення про завершення розслідування прокурор або слідчий зобов'язані надати стороні захисту доступ до матеріалів провадження. Мета — забезпечення принципу змагальності, права на захист та ознайомлення з доказами обвинувачення.

Позиція ЄСПЛ

Європейський суд з прав людини неодноразово наголошував: обвинувачений повинен мати реальну можливість ознайомитися з доказами, що використовуються проти нього. Це є складовою права на справедливий суд за статтею 6 Конвенції про захист прав людини.

Практичне значення правильного вибору форми завершення

Помилки на етапі завершення досудового розслідування мають серйозні правові наслідки. Касаційний кримінальний суд у складі Верховного Суду неодноразово наголошував на необхідності суворого дотримання цієї процедури.

Повернення акта судом

Обвинувальний акт може бути повернутий прокурору через процесуальні порушення

Недопустимість доказів

Порушення процедури може призвести до визнання доказів недопустимими

Скасування рішень

Процесуальні рішення можуть бути скасовані вищою інстанцією

Порушення прав

Недотримання процедури порушує права учасників кримінального провадження

питання 2

Закриття кримінального провадження

Закриття кримінального провадження — це остаточне процесуальне рішення, яке означає припинення кримінального переслідування без передачі справи до суду. Воно спрямоване на запобігання необґрунтованому переслідуванню та захист прав людини.

Підстави закриття кримінального провадження (ст. 284 КПК)

Закон встановлює вичерпний перелік підстав, що гарантує недопущення свавільного припинення кримінального переслідування.

Основні підстави

1. Відсутність події кримінального правопорушення
2. Відсутність складу кримінального правопорушення
3. Недоведеність участі особи у вчиненні правопорушення
4. Набрання законної сили вироком щодо тієї ж особи
5. Відмова потерпілого від обвинувачення (приватне обвинувачення)

Додаткові підстави

1. Смерть підозрюваного або обвинуваченого
2. Закінчення строків давності
3. Наявність ухвали суду про закриття щодо тієї ж особи
4. Набрання чинності законом про декриміналізацію
5. Інші підстави, передбачені КПК

Реабілітуючі та нереабілітуючі підстави

Реабілітуючі підстави

Свідчать про невинуватість особи або відсутність самого правопорушення:

- Відсутність події правопорушення
- Відсутність складу правопорушення
- Недоведеність участі особи

Особа має право на реабілітацію: відшкодування майнової та моральної шкоди, поновлення прав.

Нереабілітуючі підстави

Не заперечують факту вчинення правопорушення, але виключають можливість або доцільність переслідування:

- Смерть підозрюваного
- Закінчення строків давності
- Акт амністії
- Відмова потерпілого; декриміналізація

Особа не визнається реабілітованою.

Суб'єкти та процесуальна форма рішення про закриття

Хто приймає рішення?

- Слідчий (за погодженням із прокурором)
- Дізнавач
- Прокурор (безпосередньо)
- Суд

Прокурор має право скасувати постанову слідчого, якщо вона є необґрунтованою або незаконною.

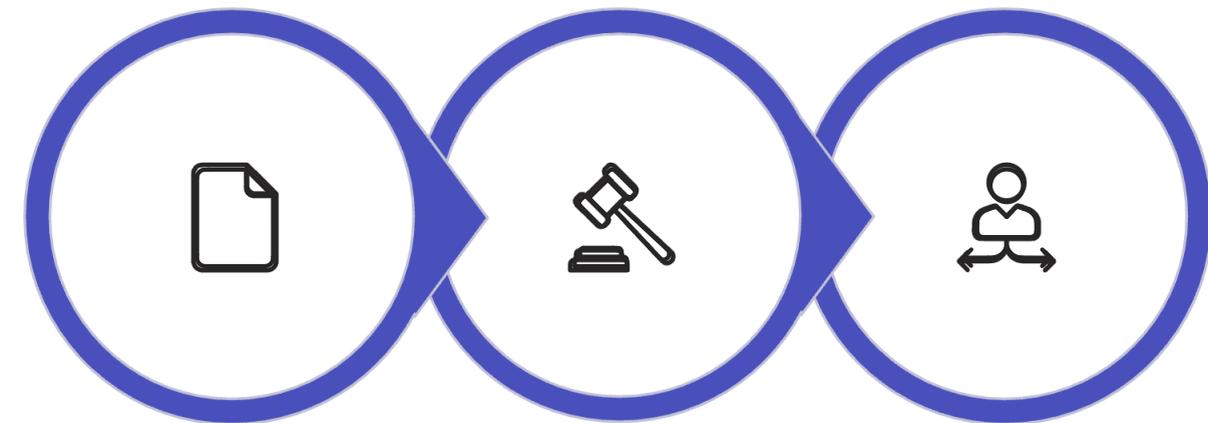
Зміст постанови про закриття

- Дата, місце, посада та прізвище особи
- Короткий виклад обставин провадження
- Підстава закриття з посиланням на норму закону
- Мотивувальна частина та процесуальне рішення

Копія надсилається заявнику, потерпілому, підозрюваному та іншим заінтересованим особам.

Оскарження рішення про закриття провадження

Відповідно до статті 303 КПК України, рішення про закриття кримінального провадження може бути оскаржене до слідчого судді.

Подання скарги

Розгляд суддею

Рішення

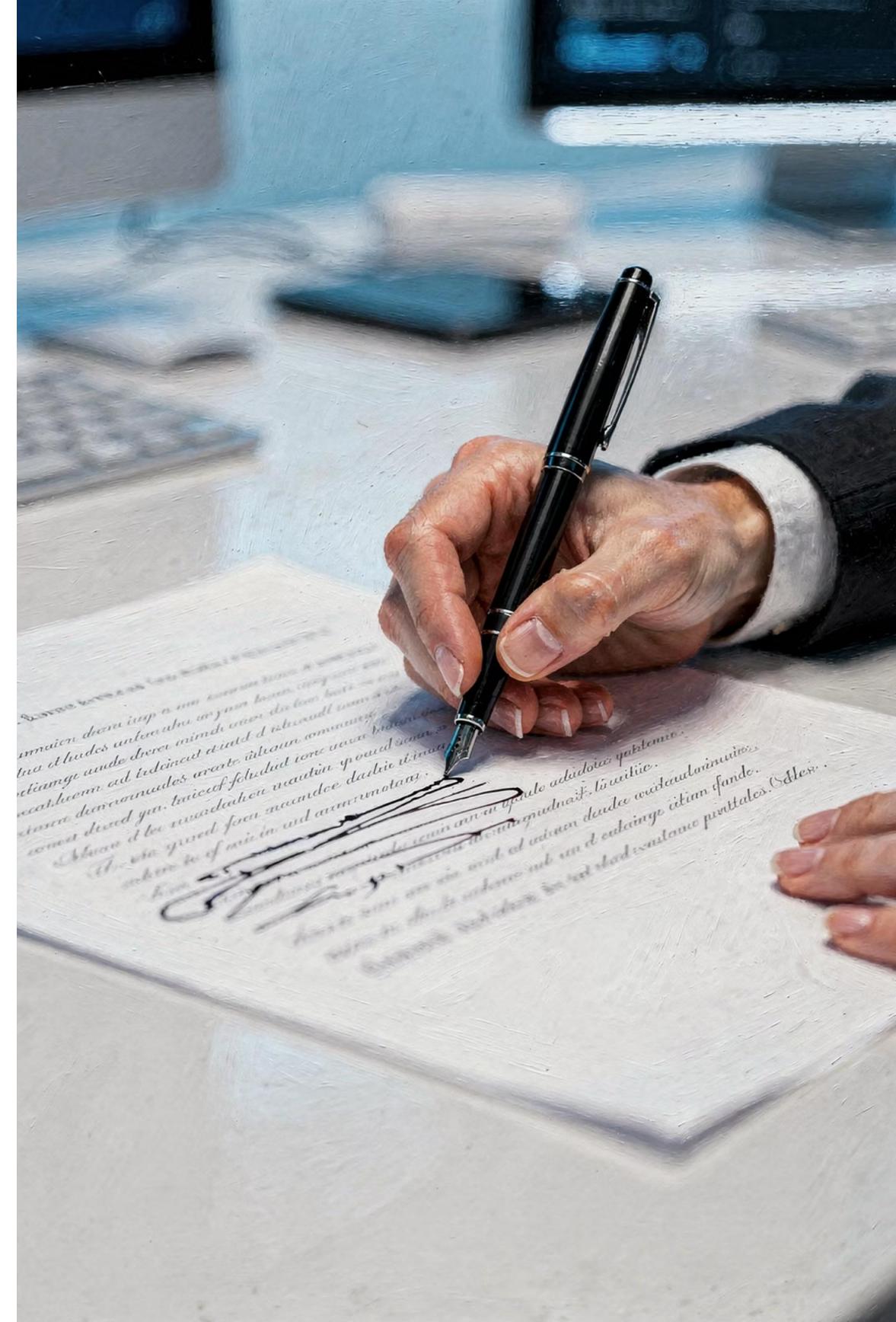
У разі скасування рішення прокурор або слідчий зобов'язані продовжити досудове розслідування. Верховний Суд наголошує: передчасне закриття без належного дослідження доказів є порушенням КПК.

питання 3

Обвинувальний акт: серце судової стадії

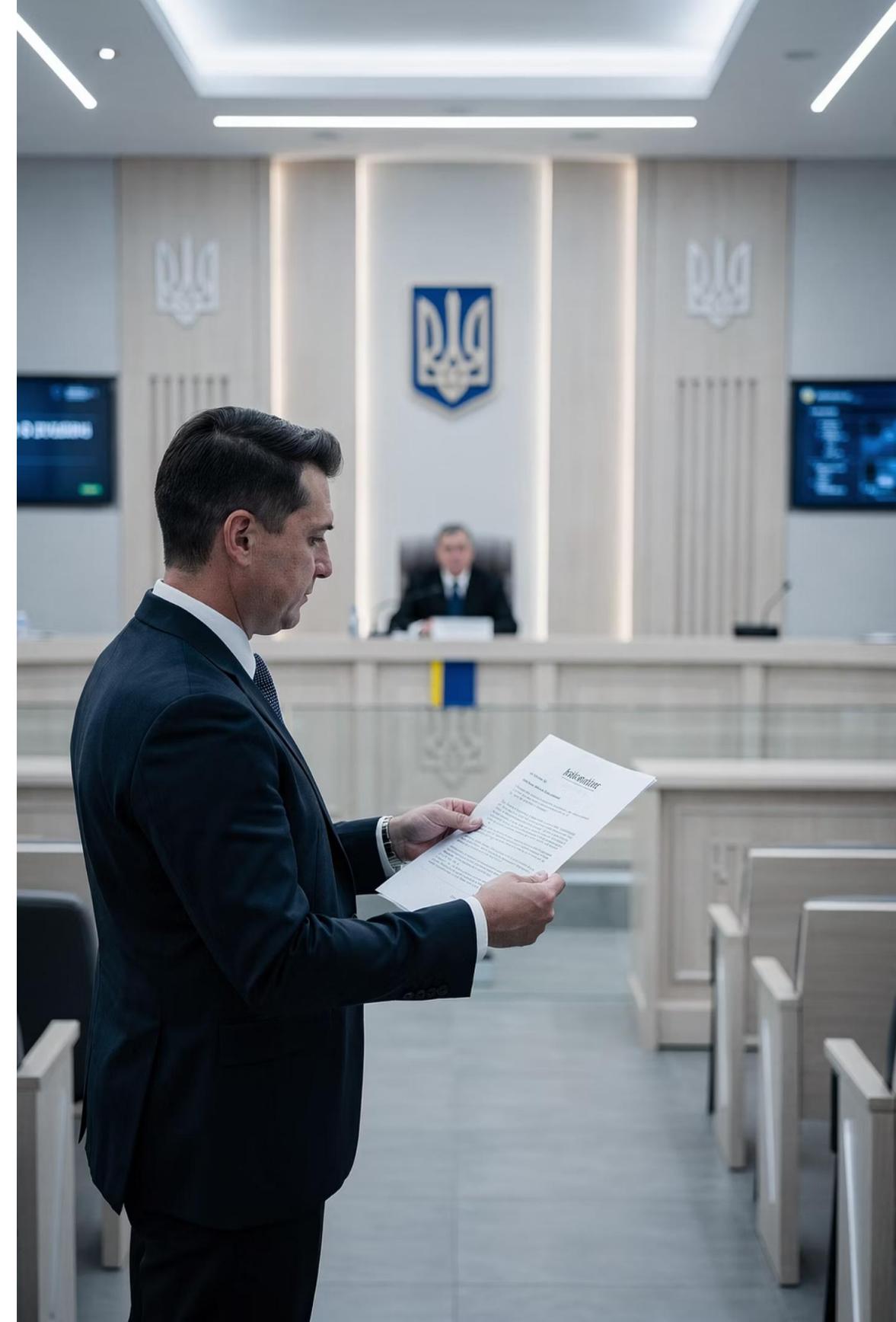
«Один неправильно сформульований абзац — і вся справа розвалюється в підготовчому судовому засіданні»

Обвинувальний акт — це процесуальний документ, з якого починається судова стадія кримінального процесу. Саме він є найважливішою формою завершення досудового розслідування на практиці.

Поняття та процесуальне значення обвинувального акта

Обвинувальний акт — підсумковий процесуальний документ сторони обвинувачення, у якому формулюється обвинувачення особи у вчиненні кримінального правопорушення. Він відкриває судову стадію провадження та слугує підставою для судового розгляду. Відповідно до ч. 4 ст. 110 КПК України, це одне з процесуальних рішень прокурора.

Процесуальна роль обвинувального акта

Офіційне обвинувачення

Формулює обвинувачення держави проти конкретної особи

Межі розгляду

Визначає предмет і межі судового розгляду

Змагальність

Забезпечує реалізацію принципу змагальності сторін

Право знати

Гарантує право обвинуваченого знати, у чому його обвинувачують

📄 У кримінальному процесі обвинувальний акт виконує функцію, подібну до позовної заяви у цивільному судочинстві.

Нормативне регулювання та повноваження прокурора

Ключові норми КПК

- Ст. 291 — складання та зміст обвинувального акта
- Ст. 293 — передача до суду
- Ст. 314 — перевірка судом

Повноваження прокурора

Обвинувальний акт складається слідчим після завершення досудового розслідування та затверджується прокурором.

Прокурор має право:

- самостійно скласти обвинувальний акт
- змінити або доповнити його
- повернути матеріали слідчому для доопрацювання

Структура обвинувального акта (ст. 291 КПК України)

01

Відомості про особу обвинуваченого

Повні персональні дані, правовий статус

03

Виклад фактичних обставин

Детальний опис кримінального правопорушення

05

Обставини, що обтяжують/пом'якшують

Перелік відповідних обставин справи

02

Анкетні дані потерпілого

Відомості про потерпілу особу або осіб

04

Правова кваліфікація

Посилання на статтю КК України із зазначенням форми вини

06

Розмір шкоди та цивільний позов

Відомості про завдану шкоду та вимоги потерпілого

Структура обвинувального акта

Відповідно до ч. 2 ст. 291 КПК України, обвинувальний акт повинен містити обов'язкові елементи:

Ідентифікація провадження

Найменування та реєстраційний номер; анкетні дані обвинуваченого; відомості про потерпілого

Фактична частина

Виклад обставин правопорушення; правова кваліфікація з посиланням на КК; формулювання обвинувачення

Додаткові відомості

Обставини, що обтяжують/пом'якшують покарання; розмір шкоди; цивільний позов

Доказова база

Перелік доказів сторони обвинувачення; перелік свідків та осіб для допиту в суді

Додатки до акта

Реєстр матеріалів

Реєстр матеріалів досудового розслідування

Цивільний позов

За наявності

Угоди

У кримінальному провадженні (за наявності)

Різниця між повідомленням про підозру та обвинувальним актом

Повідомлення про підозру

Стадія: Досудове розслідування

Мета: Визначення процесуального статусу особи як підозрюваного

Наслідок: Надання прав підозрюваному, можливість застосування заходів забезпечення

Характер: Попередній, може змінюватися в ході розслідування

Обвинувальний акт

Стадія: Завершення досудового розслідування

Мета: Формулювання остаточного обвинувачення для суду

Наслідок: Відкриття судового провадження, особа набуває статусу обвинуваченого

Характер: Підсумковий, затверджується прокурором

Формулювання обвинувачення

Відповідно до ст. 337 КПК України, судовий розгляд проводиться лише щодо особи та лише в межах обвинувачення, висунутого в обвинувальному акті. Формулювання повинно бути чітким, конкретним та юридично коректним.

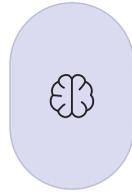
Час вчинення

Місце вчинення

Спосіб вчинення

Форма вини

Мотив та мета

Недостатньо конкретне або суперечливе формулювання обвинувачення може призвести до повернення обвинувального акта прокурору.

Відкриття матеріалів та передача акта до суду

Відкриття матеріалів (ст. 290 КПК)

Перед направленням до суду прокурор або слідчий зобов'язані надати стороні захисту доступ до всіх матеріалів досудового розслідування. Це гарантує:

- реалізацію принципу змагальності
- право на захист
- можливість підготовки до судового розгляду

📄 ЄСПЛ неодноразово підкреслював, що сторона захисту повинна мати реальний доступ до матеріалів справи.

Вручення копій (ст. 293 КПК)

Одночасно з направленням акта до суду прокурор зобов'язаний вручити копію:

- підозрюваному (обвинуваченому)
- його захиснику
- потерпілому

Це забезпечує право сторін бути поінформованими про зміст обвинувачення.

Перевірка акта судом та практика Верховного Суду

Підготовче засідання (ст. 314 КПК)

Суд перевіряє відповідність акта вимогам закону, дотримання правил підсудності та наявність підстав для закриття провадження. Суд має право повернути акт прокурору.

Позиція Верховного Суду

Касаційний кримінальний суд наголошує: акт не може містити суперечностей між фактичними обставинами та кваліфікацією, нечітких формулювань або опису події без конкретизації ролі обвинуваченого.

Типові помилки, через які суд повертає обвинувальний акт

Неточне формулювання обвинувачення

Розмиті або суперечливі формулювання фактичних обставин, що унеможливають захист

Невідповідність кваліфікації фактам

Правова кваліфікація не відповідає викладеним фактичним обставинам справи

Порушення процедури відкриття матеріалів

Ненадання стороні захисту доступу до матеріалів провадження (ст. 290 КПК)

Відсутність обов'язкових реквізитів

Неповний зміст акта відповідно до вимог статті 291 КПК України

Практика Верховного Суду щодо формулювання обвинувачення

Ключові позиції ККС ВС

- Обвинувачення має бути чітким, конкретним і зрозумілим для обвинуваченого
- Суд не може виходити за межі пред'явленого обвинувачення
- Зміна обвинувачення в суді — лише в межах, що не погіршують становище особи

Чому це важливо?

Кримінальний процес — це тонка інженерна конструкція. Обвинувальний акт є її фундаментом. Верховний Суд послідовно скасовує вироки, якщо обвинувачення сформульоване так, що обвинувачений не міг ефективно захищатися.

Дотримання вимог ст. 291 КПК — не формальність, а гарантія справедливого судочинства.

Примусові заходи медичного та виховного характеру

Примусові заходи медичного характеру

Застосовуються, коли особа вчинила суспільно небезпечне діяння, але за результатами судово-психіатричної експертизи встановлено її неосудність або обмежену осудність. Прокурор звертається до суду з відповідним клопотанням.

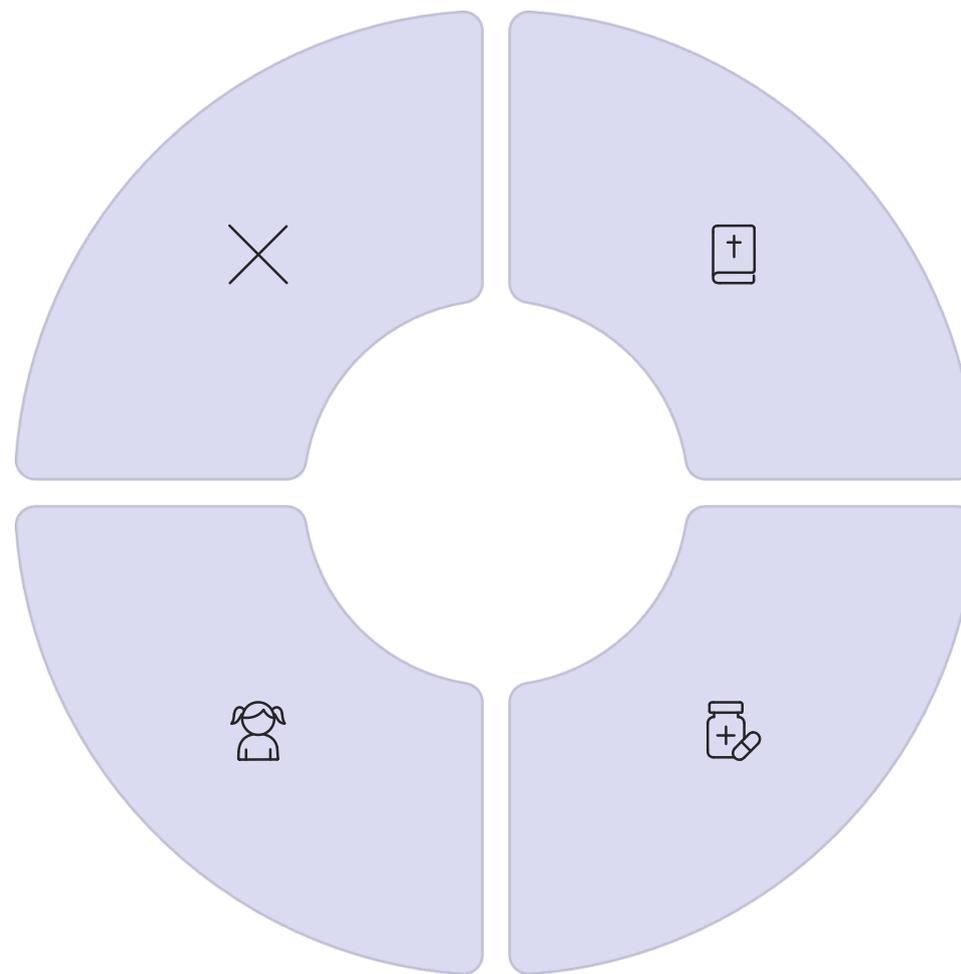
Примусові заходи виховного характеру

Застосовуються щодо неповнолітніх осіб, які вчинили кримінальне правопорушення. Мета — виправлення та ресоціалізація без застосування кримінального покарання у повному обсязі.

Узагальнення: чотири форми закінчення досудового розслідування

Закриття провадження
Припинення без передачі до суду (ст. 284 КПК)

Виховні заходи
Клопотання щодо неповнолітніх правопорушників

Обвинувальний акт

Передача до суду для вирішення питання про відповідальність (ст. 291 КПК)

Медичні заходи

Клопотання щодо неосудних осіб

Висновки

Закінчення досудового розслідування — процесуальний рубіж, що визначає подальшу долю кримінального провадження. КПК України передбачає чотири чіткі форми, кожна з яких має власні підстави, порядок та правові наслідки.

→ Законність

Правильний вибір форми — гарантія законності провадження та захисту прав людини

→ Роль прокурора

Прокурор несе відповідальність за якість підсумкових процесуальних рішень

→ Обвинувальний акт

Найважливіший документ: одна помилка у формулюванні — і справа розвалюється в суді

Питання 4

Угоди у кримінальному провадженні

Один із найцікавіших інститутів сучасного кримінального процесу — механізм процесуального компромісу, запроваджений КПК України 2012 року. Інколи держава погоджується домовлятися з обвинуваченим.

Загальна характеристика інституту угод

Правове регулювання угод міститься у главі 35 КПК України (ст. 468–475). Згідно зі ст. 468 КПК, передбачено два види угод:

Угода про примирення

Між потерпілим та підозрюваним (обвинуваченим) — компроміс між сторонами конфлікту

Угода про визнання винуватості

Між прокурором та підозрюваним (обвинуваченим) — компроміс між обвинуваченням і захистом

- У міжнародній практиці подібні механізми відомі як plea bargaining, що широко застосовуються у США та низці європейських держав.

Мета та значення угод

Розкриття злочинів

Підозрюваний може погодитися співпрацювати зі слідством у розкритті тяжких злочинів

Відновлення справедливості

Сприяє примиренню між потерпілим і правопорушником та відновленню соціальної справедливості

Оперативність

Дозволяє уникнути тривалого судового розгляду та скоротити навантаження на систему правосуддя

Угода про примирення (ст. 469 КПК)

Сфера застосування

- Кримінальні проступки
- Нетяжкі злочини
- Правопорушення приватного обвинувачення

Зобов'язання підозрюваного

- Визнає факт вчинення правопорушення
- Відшкодовує завдану шкоду
- Виконує інші погоджені умови

Перевірка судом

Ключовою умовою є добровільність. Суд обов'язково перевіряє:

- чи не було примусу
- чи усвідомлюють сторони правові наслідки
- чи відповідає угода вимогам закону

Потерпілий погоджується на примирення і не заперечує проти узгодженого покарання.

Угода про визнання винуватості (ст. 470 КПК)

1

Підозрюваний

Визнає винуватість; погоджується на узгоджене покарання; може зобов'язатися співпрацювати зі слідством

2

Прокурор

Може погодитися на більш м'яке покарання; зміну кваліфікації; інші процесуальні поступки

- ❏ Обмеження: Угода не може бути укладена, якщо злочин спричинив тяжкі наслідки для потерпілих або є кілька потерпілих, які заперечують проти угоди.

Зміст угоди та її розгляд судом

Обов'язковий зміст (ст. 472 КПК)

- Відомості про сторони та формулювання обвинувачення
- Вид та розмір покарання
- Зобов'язання підозрюваного або обвинуваченого
- Наслідки укладення та затвердження угоди
- Підтвердження добровільності — обов'язковий елемент

Розгляд судом (ст. 474 КПК)

Суд перевіряє добровільність, відповідність закону та обґрунтованість обвинувачення. Верховний Суд наголошує: суд повинен переконатися, що обвинувачений:

- розуміє характер обвинувачення
- усвідомлює наслідки угоди
- погоджується з узгодженим покаранням

У разі затвердження суд ухвалює вирок з узгодженим покаранням.

Питання 5

Оскарження рішень під час досудового розслідування

Для практикуючих юристів це часто найважливіший блок — судовий контроль слідчого судді (ст. 303–307 КПК України) як ключовий механізм захисту прав учасників провадження.

Загальна характеристика механізму оскарження

Глава 26 КПК України (ст. 303–307) закріплює можливість оскарження процесуальних рішень, дій або бездіяльності органів досудового розслідування. Цей інститут реалізує фундаментальні принципи:

Верховенство права

Жодне процесуальне рішення не може бути поза межами правового контролю

Змагальність сторін

Сторони мають рівні можливості оспорювати рішення органів розслідування

Судовий контроль

Слідчий суддя — незалежний арбітр, що забезпечує дотримання прав на стадії досудового розслідування

Рішення, що можуть бути оскаржені (ст. 303 КПК)

1

Бездіяльність

Невнесення відомостей до ЄРДР; неповернення тимчасово вилученого майна; нездійснення обов'язкових процесуальних дій

2

Зупинення розслідування

Рішення про закінчення досудового розслідування

3

Закриття провадження

Рішення слідчого або прокурора про закриття кримінального провадження

4

Відмови та зміни

Відмова у визнанні потерпілим; відмова у проведенні слідчих дій; зміна порядку розслідування

Суб'єкти права на оскарження

Право на подання скарги мають особи, права чи законні інтереси яких порушені відповідним рішенням, дією або бездіяльністю:

Заявник та потерпілий

Особи, які безпосередньо постраждали від кримінального правопорушення

Підозрюваний та захисник

Сторона захисту, чиї права можуть бути обмежені рішеннями слідства

Власник майна

Особи, майно яких тимчасово вилучено або обмежено у правах

Інші особи

Представник потерпілого та будь-які особи, права яких обмежені у провадженні

Закінчення досудового розслідування

Завершальний етап кримінального провадження за нормами КПК України: форми закінчення, інститут угод та судовий контроль через оскарження рішень слідчого судді.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС УКРАЇНИ

Висновки

Обвинувальний акт

Ключовий документ, що завершує досудове розслідування та визначає межі судового розгляду. КПК встановлює чіткі вимоги до його змісту — їх недотримання тягне повернення акта прокурору.

Угоди у кримінальному провадженні

Важливий інструмент оперативності судочинства та відновлення справедливості. Застосування угод потребує суворого дотримання принципу добровільності та прав учасників провадження.

Оскарження рішень

Механізм судового контролю слідчого судді є фундаментальною гарантією прав людини на стадії досудового розслідування та реалізує принцип верховенства права.

Загальна схема завершення досудового розслідування

Рух кримінального провадження від початку до підсумкового рішення відповідно до ст. 283–293, 303–307 КПК України.

Кожен етап є обов'язковим і послідовним — пропуск будь-якого з них тягне процесуальні наслідки для законності провадження.

Форми закінчення досудового розслідування (ст. 283 КПК)

Закриття провадження

Ст. 284 КПК — за наявності реабілітуючих або нереабілітуючих підстав.

Обвинувальний акт

Ст. 291–293 КПК — направлення до суду для розгляду по суті.

Примусові заходи медичного характеру

Клопотання до суду щодо осіб з психічними розладами.

Примусові заходи виховного характеру

Клопотання щодо неповнолітніх правопорушників.

Підстави закриття кримінального провадження (ст. 284 КПК)

Систематизований перелік підстав для студентів — з розподілом на реабілітуючі та нереабілітуючі.

Підстава закриття	Норма КПК	Суть підстави	Характер
Відсутність події кримінального правопорушення	п.1 ч.1 ст.284	Фактична подія злочину не мала місця	Реабілітуюча
Відсутність складу кримінального правопорушення	п.2 ч.1 ст.284	Діяння не містить усіх елементів складу злочину	Реабілітуюча
Не встановлено достатніх доказів винуватості	п.3 ч.1 ст.284	Участь особи у злочині не доведена	Реабілітуюча
Декриміналізація діяння	п.4 ч.1 ст.284	Закон скасував кримінальну відповідальність	Реабілітуюча
Набрав сили вирок щодо тієї ж особи (ne bis in idem)	п.4 ч.1 ст.284	Заборона подвійного притягнення	Нереабілітуюча
Смерть підозрюваного	п.5 ч.1 ст.284	Провадження припиняється без реабілітації	Нереабілітуюча
Відмова потерпілого від обвинувачення	п.7 ч.1 ст.284	У провадженнях приватного обвинувачення	Нереабілітуюча
Закінчення строків давності	п.9 ч.1 ст.284	Строк притягнення до відповідальності минув	Нереабілітуюча

Порядок подання скарги (ст. 304 КПК)

Куди подається скарга

Безпосередньо до слідчого судді місцевого суду в межах територіальної юрисдикції, де здійснюється досудове розслідування.

Строк подання

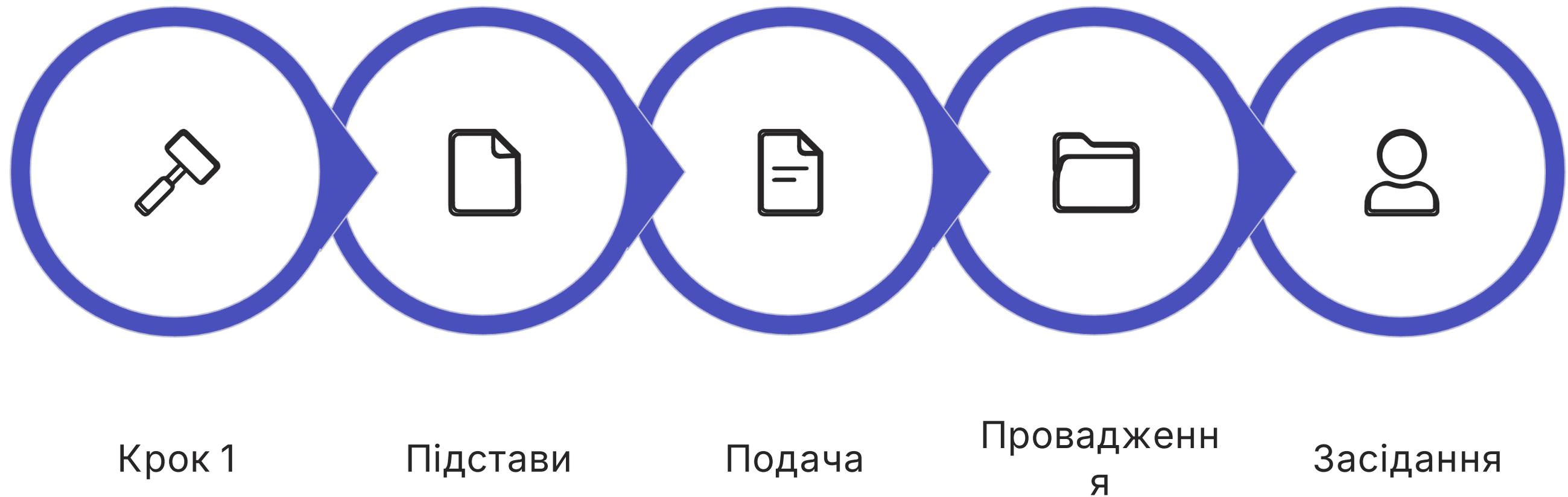
У більшості випадків — 10 днів з моменту прийняття рішення або вчинення дії.

Обов'язковий зміст скарги

- Найменування суду
- Дані особи, яка подає скаргу
- Рішення, дія або бездіяльність, що оскаржується
- Обґрунтування незаконності такого рішення або дії
- Вимоги заявника

Алгоритм оскарження рішень під час досудового розслідування

Покрокова процедура судового контролю за ст. 303–307 КПК України.

Механізм оскарження забезпечує оперативний судовий контроль за законністю дій органів досудового розслідування.

Розгляд скарги слідчим суддею (ст. 306 КПК)

Учасники судового засідання

- Особа, яка подала скаргу
- Слідчий або прокурор
- Інші заінтересовані особи

Предмет перевірки

- Законність рішення або дії
- Обґрунтованість процесуального рішення
- Дотримання прав учасників провадження

- 📄 Розгляд скарги здійснюється у скорочені строки, що забезпечує оперативний судовий контроль за діяльністю органів досудового розслідування.

Рішення слідчого судді за результатами розгляду скарги (ст. 307 КПК)

За результатами розгляду слідчий суддя приймає ухвалу, яка є обов'язковою для виконання органами досудового розслідування.

1

Залишити скаргу без задоволення

Якщо підстав для втручання не виявлено.

2

Зобов'язати усунути порушення

Службова особа зобов'язана вчинити конкретні дії.

3

Скасувати рішення слідчого або прокурора

Незаконне рішення визнається недійсним.

4

Зобов'язати внести відомості до ЄРДР

При незаконній відмові у реєстрації провадження.

5

Зобов'язати вчинити процесуальну дію

Примусове виконання слідчої або іншої дії.

Практика Верховного Суду

Судовий контроль на стадії досудового розслідування є важливою гарантією захисту прав людини. Слідчий суддя повинен перевіряти не лише формальну законність рішень слідчого, але й їх обґрунтованість.

Касаційний кримінальний суд у складі Верховного Суду неодноразово підкреслював цю позицію. Найпоширеніші категорії скарг:

- Скарги на невнесення відомостей до ЄРДР
- Скарги на закриття кримінального провадження
- Скарги на бездіяльність слідчого

Значення інституту судового контролю

Гарантії прав людини

Посилення захисту прав учасників кримінального провадження на досудовій стадії.

Ефективний контроль

Незалежний судовий нагляд за діяльністю органів досудового розслідування.

Баланс інтересів

Слідчий суддя забезпечує баланс між інтересами держави у боротьбі зі злочинністю та правами людини.

Законність провадження

Підвищення загального рівня законності кримінального процесу в Україні.

Загальні висновки до теми

Закінчення досудового розслідування — ключовий етап, на якому визначається подальша доля кримінальної справи.

01

Форми закінчення досудового розслідування (ст. 283 КПК)

Чотири альтернативні форми підсумкового процесуального рішення.

02

Закриття кримінального провадження (ст. 284 КПК)

Реабілітуючі та нереабілітуючі підстави.

03

Обвинувальний акт (ст. 291–293 КПК)

Направлення справи до суду для розгляду по суті.

04

Угоди у кримінальному провадженні (ст. 468–475 КПК)

Процесуальний компроміс між сторонами провадження.

05

Оскарження рішень під час досудового розслідування (ст. 303–307 КПК)

Ефективний судовий контроль за дотриманням прав учасників процесу.